

TÁJÉKOZÓDÁS

Pauka Károlyné:

Beszámoló a "Szuggesztológiai Konferenciá"-ról

1976. jun. 25-én a MTESZ székházában megtartott Szuggesztológiai Konferencián vettem részt. A program a következő volt: Philip Miklós, a MTESZ főtitkárhelyettese megnyitó beszédet mondott, majd dr. G. Lozanov professzor - a szuggeszto-pedagógia "atyja" - előadást tartott "A szuggesztópédia lényege, története és távlatai" címmel. Ez az előadás volt a konferencia leglényesebb része, a többi résztvevő korreferátummal egészítette ki, vagy támasztotta alá Lozanov professzor állításait. Dr. P. Balczski kandidátus /orvos/ a szuggesztópédia néhány fysiológiai aspektusáról beszélt, dr. med. K. Jänicke docens pedig a Lipcsében folyó szuggesztológiai nyelvoktatás tapasztalatait ismertette. Végül Rapcsák Mihály pszichológus elmondotta a magyarországi tapasztalatokat a szuggesztológiában.

A konferenciának nem volt egységes nyelve, az előadók anyanyelvükön tartották meg előadásaikat, tolmácsok közreműködésével. Ezért a konferencia eléggé vontatott volt, és helyenként nehezen érthető.

Mivel ennyire új és még ismeretlen témáról volt szó, előzetes tájékoztatásul, a meghívóval együtt elküldték dr. H. Szalontai Éva A szuggesztópédia alapkérdéseiről c. könyvét. A konferencia előtt a könyv nagy részét elolvastam és eléggé negatív érzésekkel indultam a konferenciára. Szalontai Éva

felfogásában az alvatanulás, a hipnózis, mint orvosi eljárás játszik - véleményem szerint kétes értékű - szerepet a gyors tanulásban. Azonkívül kellemetlenül hatott rám a könyv - szerintem - propaganda jellege, amely a gyondícsér és ugyanakkor nem egészen helyesen magyaráz meg lényeges elvi és metodikai kérdéseket.

Ezek után várakozáson felül érdekesnek és elgondolkosztatónak találtam mindast, amit a konferencián hallottam.

Igyekeztem minél pontosabban jegyzetelni - bár ez elég nehéz volt a tolmácsolás miatt -, s most megkísérlek hű képet adni az ott elhangzottakról.

A megnyitóban Philip Miklós többek között a nyelvtanulás fontosságáról beszélt. Mivel nincs egységes tudományos nyelv, a nyelvtanulásra minden tudományág műveléséhez szükség van. A nyelvtanításban viszont új módszerek keresése vált szükségessé, mert gyorsabban és kevesebb megterheléssel kellene ma már nyelvet tanulni. A szuggesztopédia olyan komplex módszer, amely - felhasználva az orvostudomány, a pszichológia és a technika mai fejlettségét - biztosítja a nyelvtanulás hatékonyságának növelését.

Sokan kifogásolják a "szuggesztopédia" elnevezést, s ez azt mutatja, hogy nagyon sok az előítélet, a téves képzelet, amelyeket meg kell szüntetni. Ehhez mindenekelőtt megfelelő szakember-gárdát kell kialakítani. Eddig 14 tanfolyamot tartottak, ahol a szuggesztopédia módszereit tanulhatták meg a résztvevő nyelvtanárok. A tanfolyamok jó eredményeiről mérések tanuskodnak. Jó lenne, ha sok tanár elvégezné a tanfolyamot, hogy nyelvtanító bázisok alakulnának ki. Erre lenne

is lehetőség, mivel e módszer kutatása UNESÓO által támogatott téma, s Bulgáriában egy speciális intézetben foglalkoznak vele. Mi átvettük a kutatási programot, és együttműködünk a bolgárokkal.

Végül az előadó nagyon határozottan tiltakozott az ellen, hogy a módszer valami divatos érdekességé váljék. Ha ez megtörténne, a leghatározottabban fellépnének ellene.

Ezután a konferencia fő előadása következett, amelyet dr. G. Lozanov professzor tartott A szuggesztópédia lényege, története és távlatai címmel.

20 évvel ezelőtt kezdődött a módszertani kutatás. Ebben az időben vált világossá, hogy a tudományok és a technika rohamos fejlődése következtében állandó tanulásra van szükség. S ennek az igénynek a régi tanítási módszerek már nem felelnek meg.

Az orvosi gyakorlatban ekkor már ismert dolog volt, hogy szuggesztív segítségével javítani lehet a memórián és az aktivitáson. Sőt, az egész személyiséget lehet üsztünni szuggesztívval. Keleten évszázadokkal ezelőtt misztikus iskolák foglalkoztak ezzel a tudománnyal, s a gyakorlatban is alkalmazták. Ez a gyökere annak, hogy ma is valami misztikus dolognak tartják a laikusok.

20 évvel ezelőtt egyes pszichiáterek felvetették a kérdést, hogy a szuggesztív által megoldható problémákkal - mint az emlékezet, aktivitás javítása, gátlások csökkentése - nem lehetne-e az orvosi kabineten kívül is foglalkozni. Az emlékezet javítása például fontos lehet egészséges embereknél is az oktatásban.

Ezen előzmények után kezdett Lozanov foglalkozni a kérdéssel. Munkatársaival megvizsgálták, hogy milyen lehetőségek vannak a szuggeratív eszközök felhasználására az oktatás különböző területein. Mit jelenthez ez a tanár - és mit a diákok számára? Megvizsgálták, nem okoz-e valami károsodást a pszichikus tevékenység ilyen módon való befolyásolása.

Ezután beszélt a pszichohigiéniáról. Az oktatásban nagy jelentősége van a tanár pszichihigiénés viselkedésének. Beteg esetében az orvos, illetve a tanulók esetében a tanár helytelen magatartása azt eredményezheti, hogy a beteg állapota nem javul, hanem romlik, illetve a tanulóknak félelem, gátlások alakulnak ki, amelyek megnehezítik az eredményes munkát. Néha neurózist is okozhat a nem pszichihigiénés viselkedés.

A gyakorlatban kiderült, hogy sajnos van egy általános negatív társadalmi hatás. Miből áll ez? Abból, hogy nehéznek tartjuk a tanulást, mert az egész oktatási folyamat úgy épül fel, hogy ezt szuggerálja. A tanulástól való félelem, a tanulás nehéznek tartása már a gyerek életének első éveiben kialakul, és egész életén végigkíséri. Támogatják ezt az iskolák, társadalmi intézmények. Ezek sajnos mind azt szuggerálják, hogy korlátozott lehetőségeink vannak; nem, vagy csak részben tudjuk megtanulni azt, amire szükségünk van. Ez a szuggeratív így egy gátlást épít ki, amely az egész személyiséget erősen befolyásolja.

Az oktatás intenzitását és eredményességét követelő igények növekedése így előtérbe hozta a személyiség fejlődésével való foglalkozást.

A cél tehát jelenleg: az oktatási folyamat intenzitásának növelése, de ugyanakkor a személyiség felszabadítása a gátlások és a fáradtság alól.

Az emberi lehetőségek valóban korlátozottak abból a szempontból, hogy rohamosan nő az információk mennyisége, s így a tanulnivaló. Ezzel megbirkózni - jelenlegi oktatási rendszerünk kereteiben - nem tudunk, ezért neurotizálódunk és neurotizáljuk gyermekeinket is.

Lozanov prof. véleménye, hogy az általuk kidolgozott rendszer alkalmas pillanatban keletkezett, ez magyarázza sikerét. Az új rendszer több anyag felvételét teszi lehetővé, elősegíti a személyiség kiszabadulását a tanulási kényszer gátlásai alól.

Az új módszer kidolgozását és alkalmazását állandó ideggyógyászati, pszichológiai vizsgálatok kísérték. Erről Bulgáriában, Mihajlovgrádban számoltak be egy országos konferencián 10 nappal ez előtt a konferencia előtt.

Melyek tehát azok a szuggesztív tényezők, amelyek befolyásolják a tanulók teljesítőképességét? A tanárok kulturáltsága, megfelelő magatartása és az oktatás pszichológiai szervezettsége.

A pszichológiai szervezés a tanterv mellett az oktatási folyamat ú.n. második terve. Ez az oktatás háttérét biztosító pszichikai hatások együttesét, a szuggesztív légkört jelenti.

Melyek azok a szuggesztív hatások, amelyek ösztönzik a tanulókat? A művészetek különböző eszközei és főleg a zene. A jól megszervezett háttér biztosítja - a művészetek eszközeivel azokat a perifériális percepciókat, amelyek segítő hatásúak: ösztönző erőt és intenzívebb felfogóképességet adnak.

A szuggesztív oktatási módszer esetében nagyon fontos leszögezni, hogy nem orvosi, hanem szocio-pszichológiai értelemben használjuk a szuggesztívó szót. Tehát csupán arról van szó,

hogy segítsék az oktatást. Három alapvető tényező van, amellyel ebből a szempontból érdemes foglalkozni:

1. A tanulásnak örömet kell okoznia, nem feszültséget.

A tanulás egy biológiai szükségletként jelentkezik, s mint ilyen, természetesen örömet okozzon.

2. A tudatos és a nem tudatos tényezők egysége: Ehhez az egész személyiség figyelembevétele szükséges, nemcsak az, ami nekünk - az oktatásnak - fontos. A tanulás háttérét - megfelelő környezeti tényezőit - is biztosítani kell.

3. Az egységes rendszer elve, a tartalékkal kapcsolatos elv.

Ha mindhárom elvet figyelembe vesszük, akkor a tanulás öröm. De az öröm csak allegfontosabb tényező, nem pedig öncél.

Az új módszer eszközeit 3 csoportban tárgyalhatjuk: pszichológiai, didaktikai és művészeti eszközök. A pszichológiai eszköz mindenekelőtt a tanár egyéniségével és az oktatás szervezésével kapcsolatos. A didaktikai eszköz a tananyaggal van kapcsolatban: nagyobb anyagot lehet tanítani, de a belső törvényszerűségek figyelembevételével.

A művészeti eszközök az oktatási folyamat egész szervezésével kapcsolatban vannak. Példának első osztályos gyerekeken végzett kísérletet említett, ahol egy év alatt két tanév anyagát tanulták meg, megfelelő "háttérszervezés" segítségével.

A jelenlegi oktatás hibája, hogy nem az egészre, a lényegre irányítjuk a figyelmet, hanem elemeket magyarázunk meg, és azt automatizáljuk. Így létrehozunk egy sztereotip rendszert. Ezt azonban a későbbiekben fel kell bontanunk és magasabb szinten felépíteni újra. Az egész hagyományos tanítás egy olyan folyamat, amely sztereotípiák létrehozása, felbontása, magasabb sztereotípiák létrehozása, felbontása és így tovább.

Pavlov kísérletei szerint pedig a neurotikus megbetegedések egyik fő oka a sztereotípiák felbomlása. Oktatási folyamatunk tehát nem más, mint módszeres neurotizálás.

Az új módszer előnyei ezzel szemben:

1. Nagyobb tananyag elvégzése.
2. A személyiség megközelítésével nevelési eredmény: társadalmasítás.
3. A problémák egységes, dialektikus látásmódja.

Ez csökkenti a neurotizációt. Sőt sok esetben határozott pszichoterapikus hatása van, s ezzel gyógyíthatja is a neurózist.

Az új módszer tehát válasz arra a dilemmára, amelyről szó volt az előadás elején.

Az utóbbi 8-10 évben jó eredményekre jutottak ezzel a módszerrel az NDK, SU, Bécs, Kanada, USA szakemberei.

A módszer legfontosabb előnye: elősegíti a személyiség egészének fejlődését.

Dr. P. Balevszki orvosi vonatkozásokkal egészítette ki Lozanov professzor előadását.

Az intézetben - 10 éves fennállása alatt - 5000 hallgató tanult. Ezeken a hallgatókon számos fiziológiai, orvosi és pszichológiai vizsgálatot végeztek. A vizsgálatok elsősorban arra a kérdésre keresték a választ, hogy a tananyag nagysága és ez a speciális oktatási módszer nem káros-e a hallgatók egészségi és pszichológiai állapotára?

Az első - Lozanov által végzett - megfigyelések szerint nincs ilyen veszély. De azért vizsgálatot kellett végezni.

Több, mint 500 hallgatón vizsgálták, hogy a fokozott munkateljesítmény milyen változást okoz a vérnyomásban, a szív-

működésben és a figyelemben. Az eredmény az volt, hogy a tanulás végén csökken a szív működés, a pulzusszám 5-tel kevesebb, a vérnyomás pedig 5 mm-el alacsonyabb. A magas vérnyomásúaknál - érdekes módon - többet csökken, s ez pozitív hatás.

A tanfolyam befejezése után évekkel később sem jelentkezik semmiféle utóhatás. Ezzel ezt a kérdést lezártnak tekinthetjük: a szuggesztológiai tanulási módszereknek nincs káros hatásuk az egészségre.

Vizsgálták a munkaképesség alakulását a tanulás alatt. Az általuk zenés szeánsznak nevezett, zenei aláfestéssel történő tanítási vagy tanulási egység /"tanóra"/ alatt a munkaképesség magasabbá válik. Az "óra" végén jobb a teljesítmény, mint az elején, pedig nagy a terhelés, u.i. intenzív tanulás folyik. Ez nagy pszichohigiéniai jelentőségű. A tapasztalat szerint ilyenkor a fejfájás, ingerlékenység nemhogy fokozódna, hanem csökken. Ezért kísérletként neurotikus egyének, 120-130 fő számára szerveztek ilyen "szeánszokat". Az eredmény az volt, hogy 73 %-ban javult a betegek állapota.

Vizsgálatokat végeztek az emlékezőképesség javulására vonatkozóan is. A kísérleteket szavak memorizálásával végezték. Előnyök jelentkeztek: a rövid és a tartós memória is javult 15-30 %-ban. Ezek után 1500 általános- és középiskolás tanulón is kipróbálták, hogy jobb-e a memóriája, ha a tananyag mögött megnyugtató zene szól. Ha közölték a gyerekekkel, hogy szuggesztív eljárásról van szó, és a memóriájuk javulni fog, akkor valóban javult, jobban, mint a felnőtteknél.

Miután az idegen nyelvek tanításában jó eredmény mutatkozott, áttértek más tárgyak tanítására, ahol szintén sikeresnek bizonyult az új módszer.

Egészségi problémák nem jelentkeztek, pedig 6 éves korú gyerekekkel kezdték el az I. osztályt, eltérve a szokásos 7 éves korú beiskolázástól. Módszerük tudományos kidolgozására elektrofiziológiai laboratóriumot kaptak. Itt agyműködés-vizsgálatokat végeznek. Elektródákat helyeznek a fejre, a szívre és a szájra. A fiziológiai változásokat mérik ezzel a tanulás alatt. Regisztrálták a bőr galvanikus működését is.

TV kamerákat helyeztek el a tantermekben és a laboratóriumból ipari televízión figyelték az egyes hallgatók viselkedését a 4 tanórán keresztül. Ezen kívül speciális készülékek segítségével regisztrálták számszerűen is a fiziológiai változásokat. Egyeztetni tudták, hogy a tanár mely "mozdulata", megnyilatkozása okoz negatív változást a hallgatóban; pl. fáradtságérzetet.

Itt hívta fel a figyelmet dr. Balerszki, hogy tévedés az a hiedelem, hogy a szuggesztópédia "alvatanulást" végez. Tanulás és tanítás közben nem alszik senki! Nem is akarják, hogy aludjanak!

A labor és a tanterem között olyan visszacsatoló berendezés van, hogy a laboratórium azonnal jelezni tudja a tanárnak, hogy hibát követett el. Ezzel a szoros együttműködéssel tudják majd kidolgozni a legjobb módszereket.

Az enkefalográfiai kutatások eredményei szerint /az elsajátított szavak százalékán mérve/ nem azok a diákok érték el a legjobb eredményt, akik erősen figyeltek, hanem a pszichikai relaxációba került diákok.

Ennek magyarázata a következő: az aktív figyelem kapcsolatban áll a kéreg alatti központokkal. De a kifáradás elég gyors: 20-25 perc után visszaesés következik be. Ez azt jelenti, hogy abba kell hagyni a tanulást, szünetet kell tartani.

A szelektív figyelem az agy frontális lebenyével van kapcsolatban. Ez nagyon tartós figyelem, órákig tarthat.

A szelektív figyelmet Lozanov eszközeivel tudjuk elérni.

A hagyományos oktatás a logikai figyelmen alapul, és a nagygyökeret veszi igénybe. De a kutatás eredménye szerint a kéreg a kéreg alatti részekkel összeköttetésben áll. A kéreg alatti információk: beállítottság, emóciók, érdeklődés, viszony a tanárhoz és az oktatáshoz, motiváció, szükségletek, s egyéb pszichés tényezők, így mind befolyásolónak hatnak a kéreg működésére.

Ezért nemcsak az szükséges, hogyan tálaljuk a tananyagot, éppoly szükséges a tanulásra való beállítódás. A hit abban, hogy tudjuk és meg fogjuk tanulni az anyagot.

A régi értelmezés szerint a feltételes reflex = a kéreg két pontja közti kapcsolat.

Ma már tudjuk, hogy nemcsak a kéreg vesz részt a kapcsolatban, hanem a kéreg alatti részek is.

Ismeretes, hogy emocionális állapotban jobban tudunk memorizálni. Akárhányszor egyszeri információ egy életre szóló nyomot hagy. Tehát az emocionális állapot előidézése

megkönnyítheti a tanulást.

Tudjuk azt is, hogy a II. jelzőrendszer valójában egyenlő a bal agyféltekével. De gyerekkorban a két félteke még nem differenciálódott olyan határozottan, mint később, felnőtt korban. Az ötödik életévig pl. még mindkét félteke felfogja a beszédet. Az 5-10. életévig az a változás történik, hogy a jobb agyfélteke specializálódik a hang, képszerű gondolkodás, zene, művészeti ingerek, paralinguistika /mosoly, mimika, gesztus stb./, és a környezet perifériális ingereinek felfogására. Ezek az ingerek bekapcsolódnak a feltételes reflexek kialakításába.

Szellemi munka esetében főleg a bal féltekében jelentkezik izgalmi állapot. Zene és egyéb művészetek ingerhatására pedig főleg a jobb félteke kerül izgalmi állapotba.

Tehát ha nemcsak információt továbbítunk, hanem zenét is, akkor szimmetrikusan terheljük a két féltekét. Ezzel az agy olyan funkcionális állapotba kerül, mint az előző öt évben. S tudjuk, hogy ekkor legnagyobb az agy felfogóképessége: A gyerekek is bámulatos gyorsan megtanulja anyanyelvét.

Ha az agyban ezt az állapotot előidézzük, úgynevezett infantilizációt végzünk. Ebben az állapotban nagyobb a teljesítőképesség.

Mi arra törekszünk, hogy a művészeti eszközök alkalmazásával a logikára /bal félteke/ és a emóciókra /jobb félteke/ egyformán hassunk, s ezáltal egyenletés terhelést érzünk el. Ez: globális módszer. Magyarázatot ad arra, hogy miért nem fáradnak el a tanítványok. Ezzel a módszerrel helyreállítjuk a személyiség harmóniáját. Ezért nincsenek megbetegedések,

sőt csökken a neurotikus hajlam.

A konferencia délutáni ülésén dr. Jánicke, lipcsei docens számolt be munkájáról. Először az ún. "szerepjátás"-ról beszélt, amely a szuggesztológiai nyelvoktatás egyik eredményesen használt módszere. Lényege: a konkrét szituáció, de szabad beszéd. A szituációkat specifikus módszertani eszközként használják a bevésésre és az aktív beszédképességre. Ugyanakkor alkalmasak a gátlás feloldására is. A diák is résztvevője az oktatásnak azáltal, hogy szerepet játszik, és nincs az az érzése, hogy iskolában van.

Fontos, hogy kezdetben nagyon egyszerűek legyenek a szituációk. Később egyre bonyolultabbakká, életszerűbbekké válnak.

A szerepeket úgy kell megválasztani, hogy a szituációknak megfeleljenek.

A szituációk ismétlésére nem törekszenek, hiszen váratlan helyzetek elé akarják állítani a tanulókat.

Összefoglalva a "szerepjátás", mint módszer előnyeit:

1. Fokozza a tanulási készséget.
2. Érdekes lexikális munkára ad lehetőséget.
3. A nyelvi fordulatok gyors alkalmazását biztosítja.
4. Gyors reakcióképesség alakul ki.

A szemantizáció viszont problémát jelent. Nincs rá idő, mert sok a lexikális egység. A "szerepjátás" lehetőségének előfeltétele viszont a szókincsmagyarázat. Egy-egy tanítási egységet - egy szeánszot - azonban maximum 1 órás szómagyarázat előzhet meg. Nem szabad ugyanis kifárasztani a tanulókat. Éppen ezért nem kell minden lexikai egységet megmagyarázni.

A tanárnak joga van kiválasztani, hogy mit tart fontosnak, mit magyaráz meg. Rövid, világos és nem részletekbe menő magyarázat kell. A tanár nagyon ügyeljen a jó időbeosztásra. Nem szabad "elúszni", mert ezzel mindent tönkreteszhet.

Ezek után a zene szerepével és a zenei kutatásokkal foglalkozott az előadó. Elmondta, hogy a szakirodalom foglalkozik a zajnak az emlékezésre gyakorolt hatásával. Bizonyos feltételek mellett a zaj fokozhatja a teljesítményt. A zaj nem-specifikált intenzitáshoz vezethet. Általában azonban a zaj negatívan hat az emlékezésre. Nagyon kell tehát vigyázni, hogy milyen zenét adunk, nehogy negatívan hasson. Ezért behatóan kell vizsgálnunk a "háttér" hatását a tanulókra.

Egyes zenepszichológusok vizsgálatai alapján a zene hatására az egyén szokásos teljesítményét felülmúlhatja; és a zene hat az emlékezésre is.

Az orvostudomány gyógyításra használja a zenét. A zeneterápia a beteg zene általi befolyásolása. Bennünket azonban nem az orvosi, hanem tanulás-pszichológiai aspektus érdekel. A közeljövőben dr. Niemann német prof.: Zene és koncentráció címmel tart előadást Lengyelországban.

A zenei hallás /:a zenehallgatás képessége/ egy össz-teljesítményt jelent. Az egész személyiség részt vesz benne. Nem lehet egynek venni más hallásteljesítménnyel. A zenei hallásnak társadalmi és történelmi előzményei vannak. A jó zenei hallással, magas zenei műveltséggel rendelkezők analizálva hallgatják a zenét, s ezáltal intellektuális korlátokat építenek fel. Nem egyszerűen háttér számukra a zene. Ezért ők nehezen tudják megszokni a szuggesztopédiai tanítási módszert. Azonban el kell érni, hogy képesek legyenek ílymódon

tanulni, mert a zene nagyon feloldó hatású és nagyban elősegíti a gyors felfogást és a tartós emlékezést.

Pontos, hogy a zene és a beszédhang egységben legyen.

Egy szezánssz /tanítási óra/ alatt három fázis van:

1. Hangulatkeltő zene: a hallgató ráhangolódik a tanulásra
2. Szezánsszene: a tananyag mögött szól
3. Konzolidáló /befejező/ zene: könnyű zene, feladata az, hogy az ellazult állapotot megfelelően befejezze, a káros hatásokat kikapcsolja, s így az emlékezetnek bizonyos időt adjon a konzolidációra.

A kevésbé tudatos zenei élmény rég elnyomott üszkönket felszínre tud hozni. Aktivizálja a fantáziát, és a gondolkodásnak és emlékezetnek is hasznára van. Termékeny, új gondolatokat hozhat. A zene lazító hatásával intellektuális korlátokat dönt le és új asszociációkat idézhet elő.

Lipcsében is végeznek a hallgatókon orvosi vizsgálatokat. Ezek eredményeként rájöttek arra, hogy a hallás nagyon nagy mértékben befolyásolja a nyelvtanulást: a legtöbb esetben a hallással van baj azoknál a hallgatóknál, akik a napi 25-30 új szót nem tudták megtanulni. Pontos tehát, hogy a hallászavarban szenvedő tanulót megfelelő helyre ültessük a tanteremben.

Ma már a tanfolyam megkezdése előtt orvosi anamnézist /előtörténetet/ vesznek fel minden hallgatóról. A vizsgálatok tárgya:

1. Fáradékonyság
2. Az agy aktivitása
3. Az általános állapot megváltozása különböző hatásokra
4. A testi funkciók változása /vérkeringés stb./
5. Érzékszervek vizsgálata: látás, hallásvizsgálat
6. Nyelvi audiometria

Ezeket a vizsgálatokat a tanfolyam során megismétlik.

A vizsgálatok nagyon fontosak, de nagyon drágák és időigényesek. Ezért a gyakorlat számára racionális módszereket kell kidolgoznunk. Szükség van kontrollmódszerekre is, annak bizonyítására, hogy a szuggesztopédiai oktatás megéri a ráfordított pénzt. Ennek érdekében fontosak a tesztek: Nyelvi és pszichológiai tesztek használata. Ezekkel az intelligenciát, a vizualitást, a topográfikus emlékezetet, a felvevőképességet, operatív készséget, a figyelmet, viselkedést vizsgálják. Ez tehát egy teljes tesztkomplexum, amely 2 óráig tart.

Véleményük szerint ezek a vizsgálatok megfelelő módszerekkel kombinálva alkalmasak a személyiségjegyek értékelésére.

A konferencia befejező előadását Rapcsák Mihály pszichológus tartotta. Elmondta, hogy hazánkban is több tanfolyamon alkalmazták a szuggesztológia pedagógiai és oktatási módszereit. Tájékoztatásul közöljük, hogy Magyarországon a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének Tájékoztatási Tudományos Társasága kezdeményezte ennek a módszernek az alkalmazását, amikor létrehozta a Magyar Szuggesztológiai Szakbizottságot. A cél elsősorban a műszaki szakemberek idegennyelvi oktatásának megkönnyítése volt. Szép eredményeket értek el. Általános tapasztalat szerint a hagyományos intenzív nyelvoktatás /napi négy tanórás/ anyagát, ami általában 3000 szó, a szuggesztológiai intenzív kurzus 1/3 idő alatt tanítja meg. Érdemes tehát az új módszerrel foglalkozni, és megkeresni alkalmazásának szélesebb körű lehetőségeit.

Summary

A Conference on Suggestology June, 25, 1976

Suggestopediy was the main subject of the meeting, i. e. how to apply suggestology to pedagogy.

Suggestopediy is a complex method - benefitting of the recent development of psychology, the medical sciences and modern technics as well - which provides increasing intensity for language-acquisition.

Professor G. Lozanov /Sofia/ lectured on " The Essentials, the History and the Prospects of Suggestopediy".

He told that methodical researches which had been urged by the demands on short language-courses, started twenty years ago,

Language-acquisition is always followed and influenced by possible negative factors e.g. the teacher's personality, his behaviour and the surroundings. That is why a "suggestive atmosphere" is needed as a background for counteracting the negative conditions. /NB. the word suggestion is used not in medical but socio-psychological meaning./ This background should aid teaching by psychological, didactic and artistic means, first and foremost by music.

The zeal of suggestopediy is to desensitize the students' anguish and inhibitions, and enable them to learn more rapidly and easier.

In recent years good results have been achieved by this method in the Soviet Union, the GDR, Austria, Canada and the US.

Dr. Balevszki completed this lecture with medical references:

1. No harmful effects on the human organism as a consequence of the method described above.
2. Fatigue and neurosis have decreased by the influence of background music, the capacity for work has increased. This may be

interpreted as a result of the suggestological method which provides equal loading in both cerebral hemispheres. As intellectual working is concerned the left hemisphere is excited most, while the right hemisphere is mainly stimulated by music and arts, thus the capacity of the students may be improved.